

תרגום סימולטני) התבלבל לרגע וסימן לי להמשיך לתרגם במקומו וסגר את המיקרופון שלו. ניסיתי במהירות לתרגם גם משפטים שהוא לא הספיק לעשותו אבל המיקרופון שלי היה סגור ובאותו רגע הנשיא האורח מברזיל, לולה דה סילבה, סימן ליושב ראש הכנסת שאין תרגום. הטכנאי זינק לתא שלנו, פתח את המיקרופון שלי והמשכתי לתרגם עד סוף כל הנאומים.

בינואר 2012 קבלתי הזמנה לתרגם אורח מפורטוגל שאמור להרצות בפני הסטודנטים בחוג לאפריקה באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע על חוויותיו באפריקה.

הגורל זימן אותי למפגש עם האורח, מכרי, אנטוני דה אלמיידה סנטוס שקבלתי אותו בשם מפלגת העבודה בארץ בשנת 1993 כראש משלחת מפלגתו. האיש שהיה גולה במוזמביק במשך כ-20 שנה חזר לארצו אחרי מהפכת 1974 והגיע לגדולה. שמחתי להעביר, בעברית, את סיפורו לסטודנטים.

אבל לא עסקתי רק בתרגום סימולטני, אלא גם בתרגום בכתב ותרגום קונסוקטיבי, זאת אומרת, שומע משהו ואומר משפטים שלמים ואחר-כך מתרגם אותם. בזאת עסקתי הרבה פעמים, עוד לפני שהתחלתי בתרגום סימולטני, כאשר אירחנו אורחים מחו"ל ובמסגרת עבודתי היה עלי ללוות אותם, להפגישם עם אנשים שונים. לא תמיד שפת הדיבור ביניהם הייתה משותפת והיה צורך לתרגם את הנאמר לשפת האורח. כך עשיתי כשלויותי קורס של רופאים ואחיות למפגש עם בן-גוריון ועל כך כבר כתבתי לעיל.

פעם אחרת, נתבקשתי על ידי יושב-ראש הכנסת, ישראל ישעיהו לתרגם את הנאום שלו בעת קבלת-פנים ליושב-ראש הפרלמנט הקולומביאני באולם שגל בכנסת. כשסיימתי לתרגם וחזרתי למקומי, פנה אלי מנחם בגין ושבח את התרגום וכמובן שהופתעתי שהוא הבין את הספרדית שלי...

פעילות התנדבותית

הניצנים של הנכונות לקחת חלק בפעילות התנדבותית טמונים בחינוך שקבלנו בתנועת הנוער, ובראש וראשונה כאשר היינו פוקדים את בתי היהודים בברזיל למען התרמה לקרן הקיימת לישראל, על מנת לגייס כספים לייעור ארץ-ישראל. ערך ההתנדבות היה תמיד גבוה וקבלת תפקידים לא היוותה דרך כדי לבלוט אלא אפשרות לתרום לקבוצה בה פעלנו באותו פרק זמן: תנועה, קבוץ או מסגרות אחרות בחיינו העירוניים. ההמשך הישיר התבטא, למשל, בחיי הקבוץ, כאשר נוסף לחיי העבודה, פעלתי ותרמתי, בשעות הפנאי, לחיי החברה והתרבות, אם על ידי השתתפות בוועדות השונות וריכוזן (ועדת תרבות, ועדת התנועה שדאגה לקשר של הקבוץ עם תנועתנו בברזיל) ואם על ידי כתיבת דברים הומוריסטיים להצגות שאנו בעצמנו כתבנו, ביימנו והצגנו. כמו כן יזמתי וערכתי עלון הקבוץ ("מבע") ולעת הבחירות הלאומיות עזרנו למפלגה, בפעילות התנדבותית, גם מחוץ לקבוץ.

בעת השליחות הראשונה בקוסטה ריקה פעלתי כמזכיר אקסקוטיבי של המכון ליחסי תרבות קוסטה ריקה-ישראל, יזמתי ובצעתי תחרות ידע על ישראל, בין צעירי המקום והזוכה, סטודנט לסוציולוגיה קיבל כרטיס טיסה ושבוע ימים של ביקור בארץ. כמו כן עזרתי לשושנה בכל הלוגיסטיקה של ארגון מקהלה על מנת להוציא תקליט של שירים ישראליים, ערכנו פעילויות תרבותיות על ישראל ובעצם פעלתי כאילו אני נספח התרבות של השגרירות, שכמובן לא היה בתקן עקב היותה שגרירות חדשה וקטנה.

כאשר חזרנו ארצה, נוסף לעבודתי בהסתדרות, קבלתי על עצמי לפי בקשת מיכה חריש, ישראל גת ואלחנן הרלב לנהל את הועדה לאמריקה הלטינית, ספרד ופורטוגל של המחלקה לקשרי חוץ של מפלגת העבודה.

חצי שנה אחרי שסיימתי את פרק המילואים שלי בצבא (במאי 1995), גויסתי כחוק לפעולה כעין התנדבותית כאחראי לקבוצה במל"ח (משק לשעת חירום) בעיר מגורי, ברעננה, ופעלתי מספר שנים עד שחרורי המלא.

בשנת 2006 קבלתי על עצמי את התפקיד של יושב-הראש אגודת הידידות ישראל-קוסטה ריקה בו אני מכהן בעת כתיבת שורות אלה. הפעולות העיקריות שיזמתי ובצעתי במסגרת זו הן: ארגון תחרות ארצית שנתית בין האוניברסיטאות ומכללות בארץ (כבר בצענו זאת 6 פעמים) בנושא ידע על ק.ריקה, כאשר 2 הזוכים הראשונים מקבלים כרטיסי טיסה לשם ו-10 ימי אירוח. המפעל הזה כל כך הצליח שהיה למודל לשגרירות פולין בארץ ש"העתיקה" את הרעיון וכמו כן למחלקה לאמריקה הלטינית של משרד החוץ שלנו שהחליטה וכבר בצעה, מספר פעמים, תחרות כזו באמל"ט ומביאה משם אחד מכל ארץ כמשלחת אשר מבקרת שבוע בארץ עם תכנית אירוח מלאה.

מהתחלת פעילותי באגודה קבעתי 3 דברים שברצוני לבצע:

1. התחרות הנ"ל

2. פרסום ידיעון, דרך האינטרנט, על הנעשה בקוסטה ריקה

3. הרחבת מספר חברי האגודה

פרסום הידיעון מאפשר לחברי האגודה בארץ להמשיך לקבל מידע על המתרחש בקוסטה ריקה.

לגבי נושא הרחבת שורות האגודה, לא הצלחנו עדיין לפרוץ קדימה ומספר חברי האגודה מצומצם.

לימים, לפי הצעת הגזבר דאז, שמואל בנגל, התחלנו לפרסם, דרך האינטרנט, ביולטין בספרדית על הנעשה בישראל, ואשר אנו שולחים לחברים בקוסטה ריקה.

מ-2006 ועד עכשיו הנני חבר בהנהלת העמותה לשימור מרשת "דרור" מברזיל.